

Mourad: Jeg maa takke den ærede første Forslagsstiller. Han titulerede mig tre Gange: det høitærværdige Medlem. Jeg har lagt Mærke til, at man titulerer mig saaledes, naar man er blevet slaaet af mine Grunde, naar man i sit Hjerte er bleven overbevist om, hvad jeg har sagt, og jeg maa derfor glæde mig over, at han ikke har kunnet modstaa at titulere mig Høitærværdighed. Hvad enten det ærede Medlem, som sidder bagved mig (N. P. Jensen), forstod mig eller ikke, er det fuldstændig sikkert, at der slet ikke her er Tale om Andet end i Stedet for syv enkelte Betænkninger at faae een samlet Betænkning. Der er ikke det mindste Spor af noget Andet. Naar man vil sammenblande det med Biskop Martensens Forslag om et Kirkeraad, saa skulde det jo have besluttende Myndighed, og det vilde naturligtvis stille Sagen anderledes; men saaledes som Sagen ligger for, er det aldeles ikke Andet, end at man faar een Betænkning i Stedet for syv. Tidligere har den høitærede Kultusminister altid hørt Biskopperne, deri er ikke sket nogen Forandring, men nu vil han kun have det paa een Gang, han har ikke Lyst til at læse disse syv Betænkninger, men kun een. Jeg kan naturligtvis ikke, saaledes som Sagen staar for mig, stemme for den foreslaaede Dagsorden; men selv om jeg var aldeles enig med de to ærede Forespørgere — thi jeg antager, at den anden ærede Forespørger tiltræder Dagsordenen — saa vilde jeg ikke kunne tilraade den. Enten — Eller! Hvis de antage, at det er Grundlovsbrud, saa skulde de søge Vedkommende sat under Tiltale; at lade det bero paa en Udtalelse om, at det er Grundlovsbrud, forekommer mig at være yderst uheldigt, thi naar det ikke er Andet, end at en saadan Udtalelse ikke har videre Følger, saa bidrager det kun til at svække Folkethingets Anseelse. Ja, havde det saadanne Følger, at den høitærede Minister sagde: Vedtage I Dagsordenen, saa tager jeg min Hat og gaar, saa var det en anden Sag, saa havde det Betydning; men det er der jo aldeles ikke nogen Udsigt til. Hvis jeg delte den Mening, maatte jeg anse det for det eneste Rigtige, at der anlagedes Rigsretssag. Vi faae ikke Andet end dette evindelige, evindelige — ja, hvor skal jeg dog finde et fint Ord derfor... (En Stemme: Brøvl!) Brøvl, — ja, det var ikke mig, der sagde

det — saaledes at Folkethinget siger, det er min Mening, og Regjeringen siger, det er nu vor Mening, og saa blive vi staaende lige overfor hverandre, Mening mod Mening, og der kommer ingen Afgjørelse. Nei, ere de virkelig af den Mening, at det er Grundlovsbrud, saa anlæg Sag! Lad os faae en Kiedelighed paa det, man bliver træt af al denne Ordstrid; handl engang! Lad det komme til Handling!

Tang: Hvis det var saaledes, som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, sagde, at det, Kirkeministeren tilsigter ved den kongelige Anordning, ikke er Andet end at faae een Betænkning i Stedet for syv — jeg skal ikke benegte det, da det ærede Medlem paastaar det — men hvis det er den høitærede Kirkeministers Mening, forekommer det mig, at det er en meget uheldig Udvei for at naae et saa lille Resultat. Jeg ser ikke, hvorfor der skulde behøves en kongelig Resolution, for at det skal staa der, at et saadant Bisperraad eller Kirkeraad skal høres. Ja, dersom de Ord ikke havde staaet der, at dette Kirkeraad „skal høres“, (En Stemme: Der staar „i Reglen“.) Ja, dersom de Ord ikke havde staaet der, at Raadet i Reglen skal høres, er der jo Ingen, som vilde have det Mindste imod det, og saa vilde denne store Strid slet ikke være opkommen i Folkethinget. Derfor kan jeg ikke tro, for jeg hører det af den høitærede Kirkeminister selv, at det er hans Mening, at han slet ikke tilsigter Andet end at faae een Betænkning i Stedet for syv. Jeg kan ikke tro det; jeg vilde ønske, det var saaledes, men hvis det er Tilfældet, maa jeg sige, at jeg forstaar ikke, hvad den kongelige Anordning skal til. Naar man iøvrigt ser paa de sidste kirkelige Tildragelser, navnlig den ovre paa Mors, saa gif der den Følelse igjennem alle dem her i Landet, som tænke godt om vor Folkekirk og gjerne ville opretholde den, at der endelig maatte gjøres Noget, og denne Følelse tror jeg ogsaa, den høitærede Kirkeminister har haft; thi naar vi se paa Forholdene der ovre paa Mors, saaledes som Kirkeministeren og Biskoppen i Aalborg toge Sagen, saa kan det ikke negtes, at det virkelig ser ud, som om Folketirten ligefrem skulde ødes, og tro de Herrer, at det kan nytte, at der kommer en kongelig Resolution frem, tror man, det vil hjælpe